

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2010. szeptember 2.*

A C-254/09. P. sz. ügyben,

a **Calvin Klein Trademark Trust** (székhelye: Wilmington, Delaware [Amerikai Egyesült Államok], képviseli: T. Andrade Boué abogado)

fellebbezőnek

a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján 2009. július 9-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselek: O. Mondéjar Ortuño, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

a **Zafra Marroquinos SL** (székhelye: Caravaca de la Cruz [Spanyolország], képviseli: J. E. Martín Álvarez abogado)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Tizzano tanácselnök, A. Borg Barthet, M. Ilešič, M. Safjan (előadó) és M. Berger bírák,

főtanácsnok: J. Mazák,
hivatalvezető: R. Grass,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésével a Calvin Klein Trademark Trust (a továbbiakban: Calvin Klein) az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága T-185/07. sz., Calvin Klein Trademark Trust kontra OHIM és Zafra Marroquinos, SL (CK CREACIONES KENNYA) ügyben 2009. május 7-én hozott azon ítéletének (EBHT 2009., II-1323. o.; a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amellyel az említett bíróság elutasította a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) második fellebbezési tanácsa 2007. március 29-i határozatának (R 314/2006-2. sz. ügy; a továbbiakban: vitatott határozat) hatályon kívül helyezése iránti kérelmét. E határozatával a második fellebbezési tanács helyben hagyta az OHIM felszólalási osztályának 2005. december 22-i azon határozatát, amely elutasította a CK CREACIONES KENNYA szóvédjegy közösségi védjegyként történő lajstromozása iránt a Zafra Marroquinos, SL (a továbbiakban: Zafra Marroquinos) által előterjesztett kérelemmel szemben a Calvin Klein által benyújtott felszólalást.

Jogi háttér

- 2 A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendeletet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) hatályon kívül helyezte a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (kodifikált változat) (HL L 78, 1. o.), amely 2009. április 13-án lépett hatályba. A jelen jogvita azonban a tényállás időpontjára tekintettel még a 40/94 rendelet hatálya alá tartozik.

- 3 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja az alábbiak szerint rendelkezett:

„A korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha

[...]

- b) azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.”
- 4 A fent említett 8. cikk (5) bekezdése szerint „[a] (2) bekezdés szerinti korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján nem részesülhet továbbá oltalomban a korábbi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés, ha az érintett áruk, illetve

szolgáltatások nem hasonlók, feltéve hogy – közösségi védjegy esetén – a korábbi közösségi védjegy a Közösségben, – korábbi nemzeti védjegy esetén – a korábbi nemzeti védjegy pedig az érintett tagállamban jó hírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jó hírnevét.”

- 5 A 40/94 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének b) pontja az alábbiak szerint rendelkezett:

„A közösségi védjegyet a Hivatalhoz [az OHIM-hoz] benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján törölni kell, ha

[...]

- b) a megjelölést rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.”

A jogvita alapjául szolgáló tényállás

- 6 2003. október 7-én a Zafra Marroquineros a „CK CREACIONES KENNYA” szó-megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozása iránt nyújtott be kérelmet az OHIM-hoz.

- 7 A védjegy lajstromozását a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás (a továbbiakban: Nizzai Megállapodás) szerinti 18. és 25. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban kérelmezték, az alábbi leírással:
- 18. osztály: „Bőr és bőrutánzatok, ezen anyagokból készült olyan termékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba; állatbőrök és irhák; utazótáskák és bőröndök; esernyők, napernyők és sétatálcák; ostorok, hámok, nyergek és lószerszámok”;

 - 25. osztály: „Ruházati cikkek, cipők, kalapárúk”.
- 8 E védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2004. június 7-i, 23/2004. számában hirdették meg.
- 9 2004. szeptember 6-án a Calvin Klein a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja, (2) bekezdésének c) pontja és (5) bekezdése alapján felszólalt a bejelentett védjegy lajstromozásával szemben.

10 A felszólalás az alábbi korábbi védjegyeken alapult:

- a Nizzai Megállapodás szerinti 3., 4., 8., 9., 14., 16., 18., 20., 21., 24., 25., 26., 27., 35. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában lajstromozott, 66172. számú, alábbi közösségi védjegy:

- az említett megállapodás szerinti 18. osztályba tartozó áruk vonatkozásában lajstromozott, 2023213. számú, alábbi spanyol védjegy:

- az említett megállapodás szerinti 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában lajstromozott, 2028104. számú, alábbi spanyol védjegy:

- ¹¹ A felszólalást a korábbi védjegyekkel jelölt valamennyi árura és szolgáltatásra alapították, és a védjegybejelentésben foglalt valamennyi áru ellen irányult.
- ¹² Az OHIM felszólalási osztálya 2005. december 22-i határozatával egészében elutasította a felszólalást. Úgy ítélte meg, hogy az érintett fogyasztó szempontjából egyáltalán nem áll fenn a szóban forgó védjegyek összetévesztésének veszélye.
- ¹³ 2006. február 22-én a fellebbező fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz a felszólalási osztály említett határozata ellen.
- ¹⁴ 2007. március 29-i határozatával a második fellebbezési tanács elutasította a fellebbezést. Úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó megjelölések között nem áll fenn olyan mértékű hasonlóság, hogy az érintett vásárlóközönség szempontjából fennállna az összetévesztés veszélye.

Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás és a megtámadott határozat

- 15 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2007. május 29-én benyújtott keresetével a Calvin Klein a vitatott határozat hatályon kívül helyezését kérte, továbbá azt, hogy az Elsőfokú Bíróság kötelezze az OHIM-ot a bejelentett védjegy lajstromozásának megtagadására. Keresete alátámasztására a 40/94 rendelet 8. cikke (1) és (5) bekezdésének megsértésére alapított egyetlen jogalapra hivatkozott.
- 16 A megtámadott ítélettel az Elsőfokú Bíróság e keresetet elutasította.
- 17 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 32. pontjában először is emlékeztetett arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, hogy az érintett vásárlóközönség milyen képet alkot a megjelölésekről és a szóban forgó árukról vagy szolgáltatásokról, és figyelembe kell venni valamennyi, az adott ügyre jellemző tényezőt, különösen a megjelölések és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget.
- 18 Másodsorban az említett ítélet 33. pontjában hangsúlyozta, hogy az összetéveszthetőség annál nagyobb mértékű, minél jelentősebb a korábbi védjegy megkülönböztető képessége. Tehát azok a védjegyek, amelyek önmagukban vagy piaci ismertségüknél fogva erőteljes megkülönböztető képességgel rendelkeznek, kiterjedtebb oltalmat élveznek, mint azok, amelyek gyengébb megkülönböztető képességgel rendelkeznek.

- 19 Az említett ítélet 35. pontjában azt is megállapította, hogy a felek nem vitatják a szóban forgó áruk azonosságát.
- 20 Az ütköző megjelölések hasonlóságát illetően az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 38. pontjában hangsúlyozta, hogy az összetéveszthetőség átfogó értékelésénél a megjelölések által keltett összbenyomást kell alapul venni, különösen a megkülönböztető és domináns jegyeik figyelembevételével. Az említett ítélet 39. pontjában emlékeztetett arra, hogy valamely összetett védjegy, amelynek egyik alkotóeleme megegyezik valamely másik védjeggyel, vagy hasonlít ahhoz, csak akkor tekinthető ehhez a védjeggyel hasonlóknak, ha ez az alkotóelem az összetett védjegy által keltett összbenyomás domináns eleme. Az Elsőfokú Bíróság az említett ítélet 40. pontjában kiemeli, hogy az összehasonlítást a kérdéses védjegyeket megvizsgálva –mindegyiket egészében tekintve – kell elvégezni.
- 21 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 42. pontjában megállapította, hogy a „creaciones kennyá” szavak méretüknél fogva sokkal fontosabb szerepet kapnak, mint a „ck” betűcsoport, valamint olyan szintaktikai és fogalmi egységet alkotnak, amely a védjegy egészét meghatározza. Ahogyan ugyanis az Elsőfokú Bíróság az említett ítélet 43. pontjában pontosította, a „creaciones kennyá” elem bizonyosan rendelkezik megkülönböztető képességgel a Nizzai Megállapodás szerinti 18. és 25. osztályba tartozó ruházati cikkek és divatkellékek vonatkozásában. Ezt a megkülönböztető képességet egyébként az sem kérdőjelezi meg, hogy az érintett vásárlóközönség összekapcsolhatja a „kennyá” szót Kenyával mint országgal, mivel a két szót eltérően írják. Az Elsőfokú Bíróság ezt követően az említett ítélet 44. pontjában megjegyezte, hogy a „creaciones” és a „kennyá” szavak első betűinek megfelelő „ck” elem mellékes helyet foglal el a „creaciones kennyá” elemhez képest.
- 22 A megtámadott ítélet 45. pontjából következik, hogy az érintett fogyasztó mindenképp előtt a „creaciones kennyá” szavakat jegyzi meg, amelyre igen nagy mértékben fogja a figyelmét irányítani. A jelen esetben pusztán az, hogy a „ck” betűcsoport a bejelentett

védjegy elején helyezkedik el, nem elegendő ahhoz, hogy ez legyen a védjeggyel keltett összbnyomás domináns eleme.

- 23 A megjelölések vizuális hasonlóságával kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 46–48. pontjában megállapította, hogy a korábbi védjegyek az egyedüli vagy domináns „ck” elemből állnak, amelynek sajátos grafikával történő ábrázolása e védjegyeket bennerejlő megkülönböztetőképeséggel ruházza fel. Az Elsőfokú Bíróság szerint pusztán amiatt, hogy a korábbi védjegyek egyedüli vagy domináns „ck” ábrás eleme és a bejelentett védjegy „ck” eleme vizuálisan hasonló, nem jön létre vizuális hasonlóság a vitatott védjegyek között, tekintettel egyrészt a CK CREACIONES KENNYA védjeggyel keltett összbnyomásra, másrészt a korábbi védjegyekre jellemző sajátos grafikai ábrázolásra, azaz a „c” betűnek a „k” betűhöz viszonyított kisebb méretére és középmagasságban való elhelyezkedésére. Az Elsőfokú Bíróság úgy vélte, hogy a szóvédjegyek lajstromozásából eredő oltalom a lajstromozási kérelemben szereplő szóra, és nem azon különös grafikai vagy stílusbeli jellemzőkre vonatkozik, amelyekkel az említett védjegyek adott esetben rendelkezhetnek.
- 24 Hangzásbeli szempontból az Elsőfokú Bíróság az említett ítélet 49. és 50. pontjában azt is megállapította, hogy a szóban forgó védjegyek nem hasonlóak. A bejelentett védjegyre ugyanis vagy csak a „creaciones kennyá” szavakkal, vagy a teljes „ck creaciones kennyá” kifejezéssel fognak utalni. Kevésbé valószínű, hogy a bejelentett védjegyre kizárólag a „ck” betűcsoport kimondásával fognak utalni.
- 25 A megtámadott ítélet 51. pontjából következik, hogy fogalmi szempontból a fellebbezési tanács nem követett el hibát annak megállapításakor, hogy a „creaciones kennyá” szavak, amelyekből a „ck” betűcsoport ered, a korábbi védjegyekhez képest

fogalmi különbséget hoznak létre. Míg a bejelentett védjegyben a „ck” betűcsoport a „creaciones kenny” szavakból ered, a korábbi védjegyeket alkotó „ck” betűcsoport a híres divatcikkgyártó és-tervező Calvin Kleinra utal.

- ²⁶ Következésképpen az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 52. pontjában úgy ítélte, hogy az ütköző védjegyek hasonlóságának hiánya az említett megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi különbségekből következik.
- ²⁷ Az összetéveszthetőséget illetően az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 53–55. cikkében úgy véli, hogy a szóban forgó védjegyek hasonlóságának hiányában nincsen helye az összetévesztés veszélye fennállása megállapításának. Az ütköző védjegyek által jelölt áruk azonossága sem változtat ezen a megítélésen. Ezenkívül jóllehet a jó hírnevűeknek köszönhetően erőteljesebb megkülönböztető képességgel rendelkező védjegyek kiterjedtebb oltalmat élveznek, a jelen ügyben a korábbi védjegyek jó hírvének elismerése nem kérdőjelezi meg azon megállapítást, amely szerint a vitatott védjegyek nagyon különböző összbnyomást keltenek, és ezért nem állapítható meg az összetévesztés veszélye.
- ²⁸ A fellebbező arra vonatkozó érveléssel kapcsolatban, miszerint az érintett vásárlóközönség a bejelentett védjegyet a Calvin Klein egyik származtatott védjegyeként foghatja fel, az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 56. pontjában úgy vélte, hogy az ütköző védjegyeknek nincsen közös domináns eleme.

A Bíróság előtti eljárás

- 29 Fellebbezésében a fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, továbbá az OHIM-ot és a Zafra Marroquinos-t kötelezze a költségek viselésére.
- 30 Az OHIM és a Zafra Marroquinos azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést, és a fellebbezőt kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

- 31 Fellebbezése alátámasztására a fellebbező két – egyrészt a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének, másrészt pedig az említett rendelet 8. cikke (5) bekezdésének megsértésére alapított – jogalapra hivatkozik.

Az első jogalapról

A felek érvei

- 32 Első jogalapjával, amely lényegében három részre oszlik, a fellebbező azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének értelmével kapcsolatos – az ügy valamennyi releváns tényezője figyelembevételére szükségére vonatkozó – ítélkezési gyakorlatot.

- 33 Az első jogalap első részével a fellebbező azt rója fel az Elsőfokú Bíróságnak, hogy figyelmen kívül hagyta azt a tényt, miszerint a Zafra Marroquineros a „CK” betűket elkülönülten, továbbá nagy domború betűkkel, az igen apró betűkkel írt CREACIONES KENNYA kifejezésekkel kísérve ábrázolta a cK és a Calvin Klein jó hírnevű védjegyek utánzása céljából. A Zafra Marroquineros magatartása tehát bizonyítja, hogy a „CK” betűk a bejelentett védjegy leginkább megkülönböztető részét képezik. A fellebbező álláspontja szerint a Zafra Marroquineros önnön magatartása révén a jogi érvelésének ellentmondva cselekedett. Márpedig az egyik általános jogelv szerint senki nem járhat el saját cselekményeivel ellentétesen.
- 34 Az Elsőfokú Bíróság a Bíróság ítélkezési gyakorlatát megsértve elmulasztotta figyelembe venni a Zafra Marroquineros magatartását annak meghatározása érdekében, hogy a bejelentett közösségi védjegynek melyik a legjelentősebb és legszembeötlőbb eleme. Az említett magatartás jogi értékelését tehát a megtámadott ítéletben nem azon ítélkezési gyakorlatra tekintettel végezték el, amely szerint az adott ügy összes releváns tényezőjét figyelembe kell venni. Márpedig a fellebbező szerint a Zafra Marroquineros említett magatartására tekintettel meg kell állapítani, hogy a bejelentett védjegyben a „CK” betűk a leginkább megkülönböztetőek.
- 35 Az első jogalap második részével a fellebbező azt rója az Elsőfokú Bíróság terhére, hogy elferdítette a tényeket azzal, hogy a Zafra Marroquineros magatartásának figyelembevétele nélkül kimondta, miszerint a „CREACIONES KENNYA” kifejezés képezi a bejelentett védjegy leginkább szembeötlő részét.
- 36 Az első jogalap harmadik részével a fellebbező azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság nem vette figyelembe a „CK” betűk jelentőségét, következésképpen nem végezte el az – említett betűknek az ütköző védjegyekben való jelenléte folytán fennálló – összetéveszthetőség vizsgálatát. Márpedig az összetévesztés veszélyét a jelen esetben fokozza a korábbi védjegy jó hírneve, és azon körülmény, hogy az ütköző védjegyekkel megjelölt áruk teljes mértékben megegyeznek egymással.

- 37 A divatágazatban ugyanis elterjedt, hogy a ruházati termékek gyártóit a nevükből képzett betűszót alkotó betűkkel azonosítják oly módon, hogy amikor a védjegyek ezen ágazatban jó hírnevet szereznek, azokat mind vizuális, mind hangzásbeli alapon két betűjük alapján azonosítják. Jogi szempontból tehát fennáll a szóban forgó védjegyek összetévesztésének veszélye, mivel a bejelentett védjegy „CK” betűi a fogyasztó számára igen megkülönböztető elemet képeznek, amennyiben a divatágazatban a „CK” betűkkel Calvin Kleint azonosítják.
- 38 Az OHIM a fellebbezés első jogalapjának elfogadhatatlanságára hivatkozik, amennyiben az arra irányul, hogy a Bíróság saját tényértékelését helyezze az Elsőfokú Bíróságé helyébe. A Bíróság előtt előterjesztett fellebbezés kizárólag jogkérdésre vonatkozhat, a tények értékelése tehát – az elé terjesztett bizonyítékok elferdítésének esetét kivéve – nem minősül jogkérdésnek, amelyet –mint ilyet – a Bíróságnak kell megvizsgálnia.
- 39 Az OHIM álláspontja szerint a fellebbező által az első joglap keretében előterjesztett érvelés valójában a jogvita tárgyának módosítását feltételezi. Míg a vitatott védjegy a „CK CREACIONES KENNYA” szómegjelölés, a fellebbező eltérő megjelölésekre, azaz a fent említett szómegjelölés különös grafikai ábrázolására hivatkozott. Egyébiránt a jelen ügyben az Elsőfokú Bíróság nem ferdítette el a bizonyítékokat, amennyiben e bizonyítékok értékelése a fellebbező által említett esetekben nem alkalmazható.
- 40 A fellebbezőnek az „egyértelmű” utánzás tényére vonatkozó érve sem elfogadható a jelen ügyben, amelynek a tárgya annak meghatározása, hogy fennáll-e a korábbi jogok, illetve a közösségi védjegyként lajstromoztatni kért konkrét és pontos megjelölés összetévesztésének a veszélye. Ilyen jellegű következtetésekre adott esetben védjegy-bitorlás vagy tisztességtelen verseny tárgyában folyó eljárásokban kellene hivatkozni.

- 41 A Zafra Marroquinos arra hivatkozik, hogy a megtámadott ítélet nem sértette meg a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének értelmezésével kapcsolatos ítélkezési gyakorlatot.
- 42 Az ütköző védjegyek hasonlóságának vizsgálata során a védjegyeket egészükben tekintve, lajstromozott és bejelentett állapotukban kell figyelembe venni, azok lehetséges feltételezett alkalmazása nem releváns. Ráadásul a Zafra Marroquinos azon feltételezett szándéka, hogy a fellebbező korábbi védjegyeit utánozza, ami semmiképpen nem áll fenn, nem lehet releváns a két védjegy összetéveszthetőségének vizsgálata szempontjából.

A Bíróság álláspontja

- 43 Az első jogalap első részét illetően emlékeztetni kell arra, hogy a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjának megfelelően a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt. Ugyenezen rendelkezés szerint az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.
- 44 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a vásárlóközönség tudatában fennálló összetévesztés veszélyét átfogóan kell értékelni, figyelembe véve az ügy valamennyi releváns tényezőjét (lásd különösen a C-251/95. sz. SABEL-ügyben 1997. november 11-én hozott ítélet [EBHT 1997., I-6191. o.] 22. pontját; a C-342/97. sz. Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben 1999. június 22-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-3819. o.] 18. pontját; a C-120/04. sz. Medion-ügyben 2005. október 6-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-8551. o.] 27. pontját; a C-334/05. P. sz., OHIM kontra Shaker ügyben 2007. június 12-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-4529. o.] 34. pontját, valamint

a C-498/07. P. sz., Aceites del Sur-Coosur kontra Koipe ügyben 2009. szeptember 3-án hozott ítélet [EBHT 2009., I- 7371. o.] 46. pontját).

- 45 Szintén az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőség átfogó értékelésének – a szóban forgó védjegyek vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlósága tekintetében – az ezek által keltett összbemomáson kell alapulnia, figyelembe véve különösen azok megkülönböztető és domináns elemeit. A védjegyeknek a szóban forgó árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban az átlagfogyasztó által történő észlelése döntő szerepet játszik az összetéveszthetőség átfogó értékelésénél. Az átlagfogyasztó rendszerint egészében érzékeli a védjegyet, és nem vizsgálja annak egyes részeit (lásd e tekintetben a fent hivatkozott SABEL-ügyben hozott ítélet 23. pontját; a fent hivatkozott Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben hozott ítélet 25. pontját; a fent hivatkozott Medion-ügyben hozott ítélet 28. pontját; a fent hivatkozott OHIM kontra Shaker ügyben hozott ítélet 35. pontját, valamint a C-206/04. sz., Mühlens kontra OHIM ügyben 2006. március 23-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-2717. o.] 19. pontját).
- 46 E tekintetben rá kell mutatni, hogy az ütköző védjegyek hasonlóságát az átlagfogyasztó szemszögéből – az említett védjegy benne rejlő tulajdonságaira, és nem a közönségi védjegy lajstromozását kérő személy magatartásával kapcsolatos körülményekre utalva – kell megítélni.
- 47 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a fellebbező által az első jogalap első része keretében előadottakkal ellentétben az Elsőfokú Bíróság elemzése nem szenved jogi hibában amiatt, hogy nem vette figyelembe a védjegybejelentő állítólagosan visszaélésszerű magatartását. Ugyanis jóllehet az ilyen magatartás különösen releváns tényező a 40/94 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének b) pontja – a jelen fellebbezés tárgyát nem képező rendelkezés – alapján indított eljárás összefüggésében, nem olyan elem, amelyet az említett rendelet 8. cikke alapján kezdeményezett felszólalási eljárás keretében figyelembe kell venni.

- 48 A fentiekből következik, hogy az első jogalap első részét – mint megalapozatlant – el kell utasítani.
- 49 E jogalapnak a tények elferdítésén alapuló második részét illetően először is emlékeztetni kell arra, hogy az EK 225. cikkből és a Bíróság alapokmánya 58. cikkének első bekezdéséből következően a fellebbezés kizárólag jogkérdésre vonatkozhat. Ezért csak az Elsőfokú Bíróságnak van hatásköre a releváns tények megállapítására és értékelésére, valamint a bizonyítékok értékelésére. Ezeknek a tényeknek és bizonyítékoknak az értékelése tehát – amennyiben nincs szó az elferdítésükről – nem minősül jogkérdésnek, amelyet a fellebbezési eljárás keretein belül a Bíróságnak felül kell vizsgálnia (lásd különösen a C-104/00. P. sz., DKV kontra OHIM ügyben 2002. szeptember 19-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-7561. o.] 22. pontját, a C-173/04. P. sz., Deutsche SiSi-Werke kontra OHIM ügyben 2006. január 12-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-551. o.] 35. pontját és a C-21/08. P. sz., Sunplus Technology kontra OHIM ügyben 2009. március 26-án hozott ítélet 31. pontját).
- 50 Az ütköző megjelölések hasonlóságának megítélése tényeket érintő elemzés, amelyet a fent említett elferdítés esetét kivéve a Bíróság nem vizsgálhat felül. Az ilyen elferdítésnek az ügy irataiból nyilvánvalóan ki kell tűnnie, anélkül hogy szükséges lenne a tényállás és a bizonyítékok újabb értékelésének elvégzése (lásd a C-8/95. P. sz., New Holland Ford kontra Bizottság ügyben 1998. május 28-án hozott ítélet [EBHT 1998., I-3175. o.] 72. pontját; a C-551/03. P. sz., General Motors kontra Bizottság ügyben 2006. április 6-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-3173. o.] 54. pontját; a C-167/04. P. sz., JCB Service kontra Bizottság ügyben 2006 szeptember 21-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-8935. o.], 108. pontját, valamint C-398/07. P. sz., Waterford Wedgwood kontra Assembled Investments (Proprietary) és OHIM ügyben 2009. május 7-én hozott ítélet 41. pontját).
- 51 Márpedig meg kell állapítani, hogy a fellebbező nem terjesztett elő olyan adatokat, amelyek lehetővé tennék annak kimondását, hogy az Elsőfokú Bíróság elferdítette a tényeket azzal, hogy a megtámadott ítélet 52. pontjában úgy ítélte: az ütköző megjelölések hasonlóságának hiánya vizuális, hangzásbeli és fogalmi különbségeikből következik. A fellebbező azon érvét, amely szerint az elferdítés azon körülményből következik, hogy az Elsőfokú Bíróság elmulasztotta figyelembe venni a Zafra Marroquinos

magatartását, el kell utasítani, mivel az említett magatartást – ahogyan a jelen ítélet 43–47. pontjából is kitűnik – az Elsőfokú Bíróságnak az értékelése keretében nem kellett figyelembe vennie.

- 52 E feltételek mellett az első jogalap második részét – mint megalapozatlant – el kell utasítani.
- 53 A harmadik részt illetően először is emlékeztetni kell arra, hogy a korábbi és a bejelentett védjegy közötti hasonlóság hiánya esetén a korábbi védjegy ismertsége vagy hírneve, illetve az érintett áruk vagy szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága nem elegendő az ütköző védjegyek összetéveszthetőségének megállapításához. (lásd ebben az értelemben a C-106/03. P. sz., Vedral kontra OHIM ügyben 2004. október 12-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-9573. o.] 54. pontját, a C-234/06. P. sz., Il Ponte Finanziaria kontra OHIM ügyben 2007. szeptember 13-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-7333. o.] 50. és 51. pontját, valamint a C-57/08. P. sz., Gateway kontra OHIM ügyben 2008. december 11-én hozott ítélet 55. és 56. pontját).
- 54 Márpedig a megtámadott ítéletben az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy az ütköző védjegyek nem hasonlók. A megtámadott ítélet 52. pontjában ugyanis rámutatott, hogy e védjegyek vizuális, hangzásbeli és fogalmi vizsgálatából kitűnik, hogy a korábbi védjegyek által keltett összbenyomást az egyedüli vagy domináns „ck” elem határozza meg, miközben a bejelentett védjegy által keltett összbenyomásban a „creaciones kennyá” elem a domináns, és azt a következtetést vonta le, hogy az ütköző megjelölések hasonlóságának hiánya ily módon a vizuális, hangzásbeli és fogalmi különbségeikből következik.
- 55 E következtetés levonásához az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 41-51. pontjában olyan elemzést végzett, amely azon folyamatba illeszkedik, amely az ütköző védjegyek által keltett összbenyomás meghatározására, és a közöttük fennálló hasonlóság átfogó értékelésére irányul. Ily módon az említett ítélet 42–45. pontjában elvégezte a bejelentett – egészében tekintett – védjegy részletes vizsgálatát, különösen figyelembe véve annak az átlagos fogyasztó általi érzékelését. Ezen elemzést az említett ítélet

46–51. pontjában az ütköző védjegyek vizuális, hangzásbeli és fogalmi alapú hasonlóságának vizsgálata követte.

- 56 E vonatkozásban meg kell említeni, hogy ellentétben azzal, amit a megtámadott ítélet 39. pontja látszólag állít, két védjegy hasonlóságának fennállása nem feltételezi, hogy közös alkotóelemük képezi a bejelentett védjegy által gyakorolt összbenyomás domináns elemét. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis két védjegy hasonlóságának megítéléséhez szükséges, hogy e védjegyek mindegyikét egészében vizsgálják, ami nem zárja ki, hogy az összetett védjegy által az érintett vásárlóközönségben keltezt összbenyomás szempontjából bizonyos körülmények esetén a védjegy egy vagy több alkotóeleme domináns legyen. Mindazonáltal, a hasonlóság értékelése csak akkor végezhető el kizárólag a domináns elemet alapul véve, ha a védjegy összes többi eleme elhanyagolható (lásd a fent hivatkozott OHIM kontra Shaker ügyben hozott ítélet 41. és 42. pontját, és a C-193/06 P. sz., Nestlé kontra OHIM ügyben 2007. szeptember 20-án hozott ítélet 42. és 43. pontját, valamint a fent hivatkozott Aceites del Sur-Coosur kontra Koipe és OHIM ügyben hozott ítélet 62. pontját). E vonatkozásban ugyanis elegendő, ha az említett közös alkotóelem nem elhanyagolható.
- 57 Meg kell azonban állapítani, hogy az Elsőfokú Bíróság egyrésztől említette, hogy a bejelentett védjegy által gyakorolt összbenyomásban a „creaciones kennyá” elem a domináns, amelyre az érintett fogyasztó figyelme igen nagy mértékben irányul, másrésztől pedig többek között a megtámadott ítélet 44. pontjában kimondta, hogy a „ck” elem az utóbbihoz képest csupán mellékes helyet foglal el, ami lényegében azzal a következtetéssel egyenértékű, hogy a „ck” elem a bejelentett védjegyben elhanyagolható.
- 58 Ily módon, miután a helyesen elvégzett elemzés alapján elvetette az ütköző védjegyek közötti bármely hasonlóságot, az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 53–57. pontjában jogosan vont le azt a következtetést, hogy a korábbi védjegyek jó hírve és az ütköző védjegyekkel megjelölt áruk azonossága ellenére nem áll fenn e védjegyek összetévesztésének veszélye.

- 59 Ennélfogva az első jogalap harmadik részét – mint megalapozatlant – el kell utasítani.
- 60 E körülmények között az első jogalapot el kell utasítani.

A második jogalapról

A felek érvei

- 61 Második jogalapjával a fellebbező azt rója fel az Elsőfokú Bíróságnak, hogy megsértette a 40/94 rendelet 8. cikkének (5) bekezdését azzal, hogy e rendelkezés keretében nem vizsgálta meg a korábbi védjegyek jó hírnevét.
- 62 Az Elsőfokú Bíróság tévedett, amikor a megtámadott ítélet 15. pontjában kimondta, hogy a felperes egyetlen, a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapra hivatkozik, jóllehet a kereset az említett rendelet 8. cikke (5) bekezdésének megsértésére is kifejezetten vonatkozott.
- 63 Annak megállapításával, hogy mivel az ütköző védjegyek nem hasonlóak, nem kell megvizsgálni a korábbi védjegyek jó hírnevét, az Elsőfokú Bíróság jogi tévedést követett el. A fellebbező álláspontja szerint Elsőfokú Bíróságnak azt a tényt, hogy a Calvin

Klein korábbi cK védjegye közismert, figyelembe kellett volna vennie annak meghatározása érdekében, hogy kiterjedtebb védelmet kell-e biztosítani számára. A korábbi védjegy jó hírnevét az ütköző védjegyek hasonlóságának értékelése során, és nem azt követően kell vizsgálni, hogy a hasonlóságot már megállapították.

- 64 E tekintetben a fellebbező arra hivatkozik, hogy amennyiben a jó hírnevét élvező cK védjegyek csak akkor élveznek oltalmat, ha a cK betűket harmadik felek azonos grafikai megjelenítéssel ábrázolják, ez a CK jó hírnevű védjegynek gyakorlatilag alacsonyabb szintű védelmet biztosít annál, mint amelyet abban az esetben élvezne, ha nem lenne közismert. Az a körülmény, hogy a cK védjegyek, valamint e betűk egyéb eltérő grafikai megjelenítései közismertek, a „CK” betűknek a divat világában történő használata ellen biztosít oltalmat számukra, mivel ezen ágazatban az említett betűket Calvin Kleinnal azonosítják, és ily módon harmadik fél általi használatuk gondolati képzettársítás útján összetéveszthetőséghez vezet.
- 65 Az OHIM a fentiekre azt a választ adja, hogy a megtámadott ítéletben az Elsőfokú Bíróság jogosan határozott a korábbi védjegy jó hírnevének kérdésében. Amennyiben ugyanis a vitás megjelölések nem tekinthetők hasonlóknak, a 40/94 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése nem alkalmazható.
- 66 A Zafra Marroquinos arra hivatkozik, hogy a megtámadott ítélet a korábbi védjegyek jó hírnevére utal. Azt követően, hogy elismeri a korábbi védjegyben szereplő „CK” ábrás elem jó hírnevét, a megtámadott ítélet kimondja, hogy e jó hírnév nem érinti azon körülményt, hogy nem áll fenn a szóban forgó védjegyek összetévesztésének veszélye.

A Bíróság álláspontja

- 67 Második jogalapjával a fellebbező lényegében azt rója fel az Elsőfokú Bíróságnak, hogy tévesen korlátozta értékelését a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének elemzésére, anélkül hogy megvizsgálta volna a fellebbezőnek az említett cikk (5) bekezdésére vonatkozó érveit, és a 40/94 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében előírt vizsgálat keretében nem vette figyelembe a korábbi védjegyek jó hírnevét és ismertségét.
- 68 Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy az ütköző védjegyek azonossága vagy hasonlósága a 40/94 rendelet 8. cikke (5) bekezdése alkalmazásának szükséges feltétele. Következésképpen e rendelkezés nyilvánvalóan alkalmazhatatlan olyan esetben, amikor az Elsőfokú Bíróság – a jelen ügyhöz hasonlóan – elveti az ütköző védjegyek bármely hasonlóságát.
- 69 E körülmények között a második jogalapot – mint megalapozatlant – el kell utasítani.

A költségekről

- 70 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 118. cikke alapján a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Calvin Klein pervesztes lett, és az OHIM és a Zafra Marroquinos ezt kérte, a Calvin Kleint kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**

- 2) A Bíróság a Calvin Klein Trademark Trustot kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások